

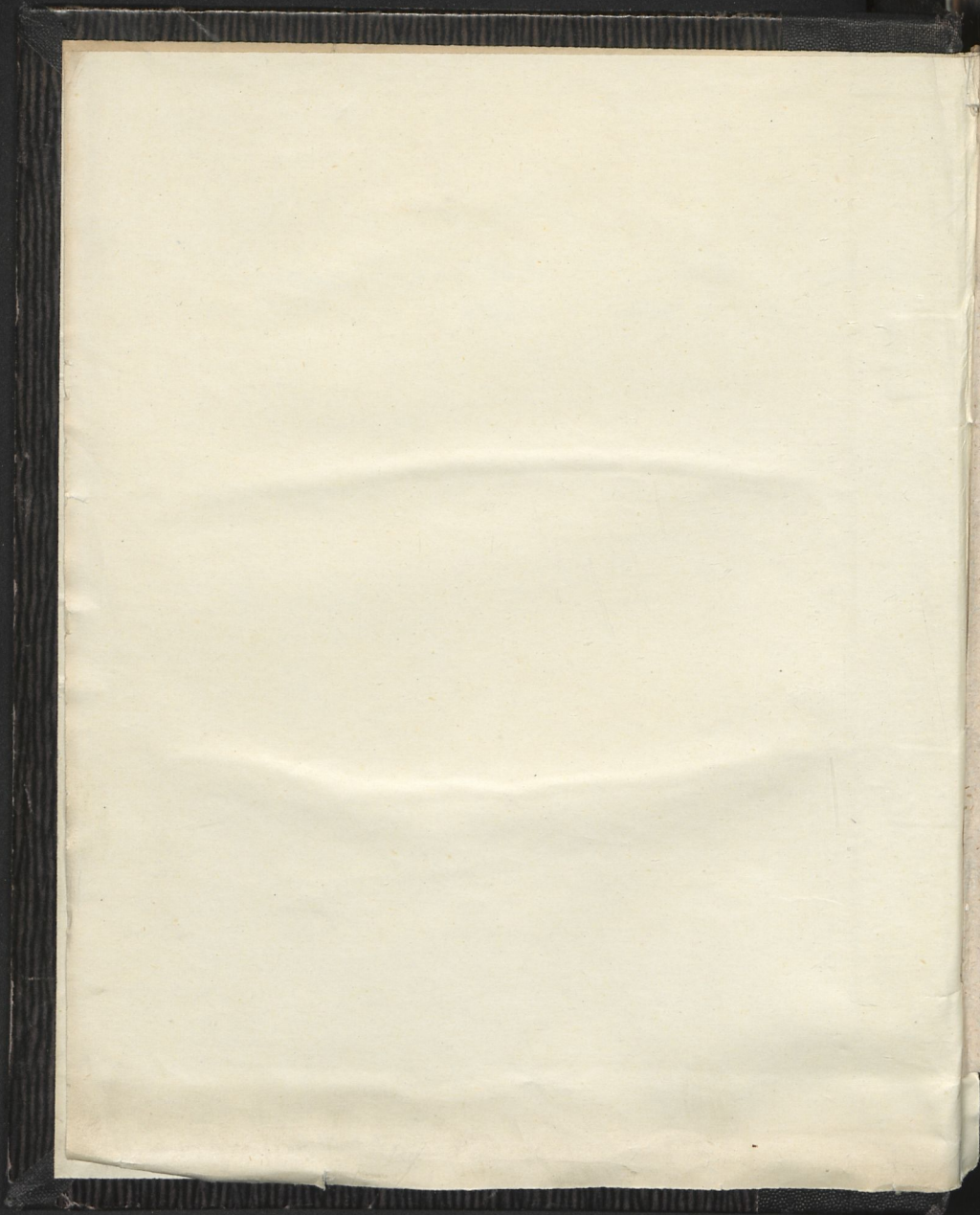

Boehmer Trage 1798 nr. 1 d ist hinter } eingehalten
1798 nr. 4 b statt " }
" nr. 1 c

" "

DL *IV 4*

D. FRIDERICVS LVDOVICVS
KREYSIG

PATHOL. ET CHIRVRG. PROF. PVBL. ORD. VIC.

FACVLTATIS MEDICAE WITTEBERGENSIS

H. T.

DECANVS

DISSERTATIONEM INAUGVRALEM

DIE XXIII. SEPTEMBRIS A. MDCCCXCVI.

H. L. Q. C.

HABENDAM

INDICIT.

---

*Momenta quaedam vitae vegetabilis cum animali con-
venientiam illustrantia exponuntur.*

Quaecunque a natura producta sunt corpora, in duas dividere solemus classes, in quarum vna inorganica, organica in altera continentur. His posterioribus etiam certis sub conditionibus, nempe dum phaenomena nobis offerunt, neque in rudibus et inorganicis naturae corporibus, neque in organicis etiam semper obseruanda, vitam tribuere solemus. Quamuis vero omnibus corporibus organicis vitam competere dicunt; haec ipsa tamen iterum in animalia et vegetabilia corpora distinguunt et vtrorumque vitam admodum diuersam esse plerique statuunt. Illa nempe peculiaris generis phaenomena, quorum complexum vitam appellamus, multiplicis sunt, nec omnia in omnibus corporibus organicis coniuncta reperiuntur, sed alia omnibus communia, alia nonnullis tantummodo sunt propria. Vitam autem animalem duplici maxime ratione a vegetabili differre eaque praeflare dixerunt; primum, quod sensationibus organicis ad has producendas idoneis (neruis); deinde vero etiam, quod motibus spontaneis et organis simul ad hos edendos aptis (musculis) animalia gaudeant, plantae vero sint destitutae. Factum autem hinc est, ut vitam plantarum ea animalium multo inferiorem, vixque vitam, sed vitae quasi analogon appellandam esse, et ab aliis omnino causis pendere iudicarent. Quodsi dicendum de hac inter animale et vegetabile regnum constituta differentia, quod res est, dubiis admodum eam nisi characteribus, et magno scientiae naturalis et artis adeo salutaris damno, cum nimiam his characteribus adhibuerint fidem, accuratius vegetabilis vitae scrutinium neglectum atque in contentum quasi fuisse tractum, fatendum est. Neminem enim fore existimo, qui recentiorum imprimis his de rebus studia attento persecutus est animo, quin difficillimam omnino iudicatu rem esse sibi persuasum habeat, num omnia omnino animalia aut pars tantummodo aliqua eorum sensu et motibus spontaneis et voluntariis gaudeat, an plantis etiam sensus sit aliquis tribuendus. Quodsi vero missis his quaestionibus dubiis admodum,

modum, reliqua vitae vegetabilis phaenomena paulo accuratius consideramus, eaque cum iis comparamus, quae, praeter sensationes, in animali corporeprehendimus, maximam omnino inter corporum utriusque sic dicti regni vitae conuenientiamprehendimus, quam ipsam hac scriptiuncula paucis quidem exponere apud nos constituimus.

Iam cum omnia, quae sensuum ope nobis communicantur, phaenomena sint, atque ex his solis in corporum naturam concludere nobis liceat, non solum de peculiaribus uiuentium corporum mutationibus seu effectibus, qui in sensus nostros cadunt, sed de propria etiam eorum materia et constructione videndum est: eo magis vero nobis hoc peragendum esse duximus, tum quod summam omnino et his in rebus inter omnia corpora uiuentia conuenientiamprehendimus, tum quod sine hac cognitione vix de vlllo vitae effectū, ne hoc quidem, quod fieri omnino possit, animo concipere possemus.

Observatione igitur docemur, vitae phaenomena in vniuersum non animali regno soli esse adstricta, sed eadem vegetabili quoque competere, utriusque vero regni corpora non solum inter se summam habere quoad physicas mechanicasque eorum dotes similitudinem, sed ab aliis etiam corporibus quam maxime differre. Distinguantur quippe haec corpora quam maxime peculiari sua mixtione et conformatione, vnde organica etiam vocantur, a rudibus naturae corporibus, his ipsis autem characteribus mirum in modum inter se conueniant.

Materiam quippe, ex qua corpora organica sunt composita, peculiarem esse aliamque, quam corporum rudium, fugitiua iam eorum contemplatio docet; de ipsa autem hac elementorum, ex quibus conflata sunt, diuersa congregatione et compositione chemica etiam analysi certiores reddimur. Haec enim ostendit, organicorum corporum mixtionem multo magis compositam, elementa eorum subtiliora et volatiliora, arctiori praeterea inter se vinculo iuncta esse, et proportionem, in qua quodcunque eorum adesse debeat, multo minus sibi constare, et multo plus in his aberrare, quam in iis corporibus, quae inorganica appellantur. Interim vero haec ipsa peculiaris compositio accuratius horum corporum scrutinium chemicum non parum impedit.

dit et difficilius reddit, ita vt primus fere chemicorum nostrorum a) chemicam corporum organicorum cognitionem, maxime, si de partium constitutiuarum diuersa proportione agatur, admodum imperfectam adhuc esse, ingenue fateatur.

Plantas vero et animalia mixtione sua parum a se abesse, recentiorum maxime chemicorum industria detexit. Nolo vero, ne nimis detinear in re, quae non proxime ad argumentum nostrum spectat, in enumerandis partium horum corporum constitutiuarum vel propriorum vel remotiorum longior esse, sed hoc solummodo moneo, nullum esse in alterutro organicorum corporum regno elementum, quod, nisi omnibus, aliquibus certe alterius quoque corporibus sit proprium. Praecipua quidem et essentialia plantarum aequae ac animalium elementa oxygenium, hydrogenium et carbonium esse videntur; b) animalis vero materia praeterea maxima simul azotici principii copia gaudet; c) interim tamen, cum idem principium etiam in plantis, maxime iis, quas Classis Tetradynamistarum LINNEI continet, maxima copia inueniatur, non est, cur ob hanc solam causam vtriusque regni mixtionem natura sua differre statuamus.

Praeter specificam vero corporum organicorum mixtionem, eadem quoque, quod nomen iam indicat, peculiari materiae positione, formatione seu configuratione gaudent, nunquam alibi in rerum natura inuenienda; haec autem conformatio in eo cernitur, vt omnes eorum partes et maiores rudioresque et minimae adeo machinarum in modum constructae sint; organisatio igitur seu organica corporis structura partium eius vel minimarum mechanica structura, earumque ad mechanicum corpus constituendum artificialis constructio appellatur. Haec autem corporum, quae vita gaudere dicimus, constructio

* 3

a) CL. GREN *Handbuch der Chemie*, II. Tb. §. 921.

b) GIRTANNER *Anfangsgr. der antiphlog. Chemie*, Berlin 1795. Kap. 9. et 10. — FOURCROY in CL. REILLI *Archiv für Physiologie*, 2tes Heft, pag. 55 seq. — VON HOMBOELDT *Fragm. aus der chem. Physiologie der Pflanzen*, Leipzig 1797. §. 11.

c) FOURCROY l. c. p. 60.

a regulari aliorum, quae inorganica appellari solent, ut salium, metallorum, machinarum artificialium forma multum differt; minimae enim harum rerum partes forma ad regulam excolta carent, cum e contrario in istis, si vel ad physica elementa vsque structurae compositionem scrutaris, semper artificialem eam, ex qua finis, ordo, regula elucescat, inuenias. Communis autem corp. organ. fabrica ea fibrarum est, in quam omnes eorum partes solidae vel et mininae, quatenus oculorum acies pertingit, separantur. Physiologi hinc fibram simplicem ex homogenea materia formatam, idealem quasi, quae oculis cognosci nequit, tanquam physicum corporum organico- rum omnium elementum considerant. In vegetabili corpore omnes omnino eius partes ex fibris fere eiusdem generis formatae esse videntur, nisi forte telam cellulosam ab his diuersam eamque inorganicam esse velis. In animali corpore diuersa fibrarum genera, nempe communem seu cellularem, deinde muscularem, porro osseam, denique nerueam distinguere solent. Interim vero hae fibrarum species num natura an gradu a se differant, dubitandum est. Omnes quippe ex vno eodemque fonte, Lympha nempe, ortum ducunt; omnes in eo etiam conueniunt, quod animale materiam referant atque ad generales quosdam effectus pares inueniantur. d) Ossea certe fibra et communis dicta non nisi duritie a se inuicem differunt, nec a vegetabili tela cellulosa recedunt. Huius vero fibrae communis dictae a muscu- lari discrepantia ita comparata est, ut, si formam externam partis ali- cuius in homine, v. c. vteri, seu totius cuiusdam corporis animalis, v. c. taeniae hydatigenae, e) cum eiusdem effectibus comparamus, dubii saepe haeremus, musculosam an cellularem structuram ei concedere, aut simplici certe dictae fibrae easdem ac muscolari tribuere debeamus vires. Diuersi hinc muscolari fibrae seu motricis potius statuendi sunt gradus, quorum vltimus a fibra simplici vix abhorret, atque in hanc quasi absorbetur; de quo pluribus agere hic non licet. Quod vero denique nerueam fibram attinet, ea quidem peculiaris omnino ge- neris

d) Eiusdem sententiae est Cl. BRANDIS l. c. p. 5. §. 4.

e) Philosophical Transactions of the year 1795. Part. I.

neris esse videtur; cum vero nervi non in omnibus animalibus inveniuntur, his ipsis etiam uti non possumus, ut plantarum ab animalibus discrepantiam probemus. Quod si iis animalibus nervos tribuis, in quibus inveniuntur non possunt, propterea quod motibus gaudeant, qui ex arbitrio proficisci videantur, eodem iure plantis quoque, ob motus quosdam diversarum partium, earum maxime, quae generationi inferiunt, f) eiusmodi instrumenta tribuere debebimus. Nervosa quippe substantia, quam in istis animalibus adesse statuis, cum visum effugiat, peculiaris certe indolis esse deberet, sed vero tunc plantis etiam medullares partes esse possent tam subtiles, ut oculis nostris sese subducerent, et a nervorum in maioribus animalibus obtuorum habitu diversae. g)

Quomodocumque autem res se habeat, hac certum atque exploratum est, in utroque regno ex simplicissimis fibris (simulque, ut nonnullis placet et tela cellulosa inorganica) organa plus minus composita et perfectissima tandem conformari, et quamvis animalia externo suo habitu quam maxime a plantis differre videantur, summam tamen tum organicae partium constructionis, tum vero etiam phaenomenorum, in quibus vita cernitur, per organa peculiaria edendorum convenientiam inter utrumque regnum animaduerti. Atqui haec ultima maxime sunt, quae ad diiudicandam corporum utriusque regni naturam maxime facere possint. Externa enim eorum forma accidentalis potius atque in diversis animalium generibus ipsis diversissima est, quibus tamen eandem naturam tribuimus. Sed vero ne externae quidem formae ratione habitae plantae tantopere ab animalibus recedunt. Verum quidem est, si in extremis quasi naturae terminis utriusque sic dicti regni corpora consideramus, hanc formam externam tam diversam esse videri, ut nemo fere analogiam, nedum convenientiam utriusque regni diiudicare quasi possit; interim haec ipsa forma externa, si ab

f) DARWIN *Zoonomie*, Hannover 1795.

g) vid. Cl. HEDWIG de fibrae vegetab. et animal. ortu, Sect. I. Lipsiae 1789. pag. 6. Cl. SCARPA Tabulae neurologicae ad illustrandam hist. anatom. cardiacorum nervorum etc. Papiae 1794.

extremis illis punctis recesseris, adeo etiam conuenit, vt, egregie momente Cel. DE HUMBOLDT, h) si nulla alia vspiam corpora viua, quam zoophyta et plantas videremus, ne plantae nomen quidem nobis innotesceret.

Sed vtriusque regni corpora phaenomenis vitae essentialibus, a definitorum quorundam organorum, quae, vtut simplicissima in multis, in omnibus tamen adsunt, ministerio profectis, omnino conueniunt. De hac vero tum organicae constructionis, tum vero etiam functionum sic dictarum, eius ope administrandarum, conuenientia alia occasione agemus.

Est nimirum publice commendandus et iustis encomiis exornandus

V I R

PRAENOBILISSIMVS ATQVE DOCTISSIMVS
ERNESTVS CHRISTIANVS LVDOVICVS
CHARITIVS

VITEBERGA - SAXO

MEDICINAE CANDIDATVS DIGNISSIMVS,

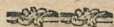
qui, cum iam summa cum diligentia studii medici cursum emensus sit, iustis nunc, quae promeritus est, et humanissime a nobis petit, praemiis ornandus est. Exposuit autem nobis ipse de vitae suae hucusque actae ratione sequentem in modum:

Vitebergae a. d. XIII. Kal. Mai. ao. p. C. n. MDCCCLXXIII. Pater optimus, HENRICVS CAROLVS CHARITIVS, Phil. et Med. Doctor, ciuitatisque Virebergenfis Physicus, me, trium filiorum medium, suscepit ex FRIDERICA MARGARETHA CHRISTIANA, GOTTLQB CHRISTIANI KLÜGELII, I. V. quondam Doctoris, Civ. Viteb. Syndici, Fac. Iurid. Assesse. Ord. etc. filia. Quemadmodum et Aui Huius Materni, ante hos duos fere annos defuncti, et Matris, nouem annorum puero mihi iam ereptae, sanctis tantum proh dolor! Manibus gratissimi animi, summae pietatis cultum,

Iis

h) loc. cit. pag. 45.

His maxime debitum, nullo tempore omiffuri, publicum hoc monumentum
pouere licet: ita, quod Ill. ERNESTVM GODOFREDVM CHRISTIANVM
KLÜGELIVM, I. V. D. et Prof. in hac Acad. P. O. etc. Auunculum, mul-
tis beneuolentiae documentis consiliisque saluberrimis optime de me meritum,
Patremque, liberorum amore eosque iuuandi studio cedentem nemini, viuis
adhuc veneror, maximis Numinis Summi beneficiis iure annuero. Coniunctis
Hi Omnes, quos nominavi, viribus a primis inde inenabalis salutem meam
ita curarunt, ut, si unquam, (quo quidem scelere nihil a me magis remotum
esse, publice hic testor) maxima Eorum de me verita obliuioni tradidero,
ingrator me ipso videri possit nemo. Vix vitae pabulo frui inceperam, cum
Vir quondam Summe Ven. WERNSDORFIVS, Theol. Doct. et Prof. P. O.
Rectorque tunc Acad. Magnificus, qui, cum in Christianorum coetum Jo-
sephini ritu reciperet, testis adfiteret, literariae huius reipublicae albo be-
nevole nomen meum inferret. Postquam acinde prima, quibus aetas pue-
rius imbui solet, elementa acceperam, Lycei patris magistris sensim tradi-
tus sum, ex quibus quidem Viri quondam Clarissimi MESSERSCHMIDIVS,
KESSLERVS, SCHVPELIVS, KOEHLERVS iam omnes morti occubuerunt,
solo superffite Exc. HENRICI, tunc quidem Prof. Antiqu. Extr. Lyceique
Comreffore, nunc autem Eloq. in hac Acad. Prof. P. Ord. Ex Cuius qui-
dem Viri Celeberrimi, itemque ex caeterorum Illorum institutione salutari
multos ego percepi fructus. Neque tamen in his acquieuit Aui Beneuolen-
tiffimi Optimorumque Parentum cura, sed potius, ut domi etiam atque
extra scholam publicam versantis animus ingeniumque rite regerentur, tri-
bus subinde praeceptoribus domesticis, qui hanc tum academiam frequenta-
bant, me commiserunt, primum quidem WIESENERO, nunc iudicii Liebe-
rofenssi Directori Amplissimo, dein FLECKEISENIO, qui nunc Parochi mu-
nere fungitur, denique VOLLMARO, R. M. Candidato, qui Illustrissimis
Comitibus DE EINSIEDEL per varios hucusque annos socium se praebuit.
Sicut vero, quantum His Viris singulis debeam, nunquam obliuiscar, ita
Amiciffimi VOLLMARI in primis singularem in me regundo adhibitam pra-
dentiam, atque indefessam, quam in adolefcentis animo ad virentis pra-
cepta formando ingenioque excolendo collocavit, operam satis praedicare
nunquam potero. Magnam etiam ad me instituendum Symbolam contulit.
Exc. quondam HILLERVS tum in sic dicto, quod auctoritate publica rege-
bat, seminario, tum in scholis priuatim habitis. Anni MDCCCLXXXVII.

**

mensē

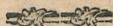

mense Septembri Grimam missus sum, ubi, inter scholae provincialis, laetissime
 ibi florentis, alumnus recepto, ex egregia utilissimae Vrorum, omni lau-
 do mea superiorum, institutione doctrinae Christianae et philosophiae initiis
 percipiendi, historiam, geographiam et mathefin addiscendi, cultiorumque
 linguarum, Hebraicae, Graecae, Latinae et Francogallicae copias colligendi
 opportunissima mihi oblata fuit occasio. Tot tantaque insignis in me bene-
 volentiae documenta, quibus ibi praeceptoribus usus sum, Viri Clarissimi
 atque Amplissimi, MÜCKIUS, HOFMANNUS, REICHARDUS, HOCH-
 MYTHIUS, RICHTERUS, qui quidem vitam, ad canam usque senectutem
 in discipulis accuratissime erudiendis studiosissime impensam, ante aliquot
 menses finiit, per quinque cursus mei scholastici annos mihi exhibuerunt,
 et iucundissima illorum temporum memoria scribentis haec animum non pa-
 rum adhuc commoueri, gratus profitear. Anni MDCCCLXXXII. mense
 Septembri in academiam patriam redux factus, Exc. MATTHAEI academi-
 aiae fasces tenuit, legibus academicis obsecurum me esse, ipse promissi.
 Constitueram autem theologiae operam dare, sed, cum ab aliquo inde tem-
 pore animum ad medicinam colendam magis prouum sensissem, Aesculapii
 sacris initiandum me praebui. Cum vero penitus persuasum mihi haberem,
 medicum nequitiam carere posse philosophia, ut hanc ipsam accuratius cogno-
 scerem, Carissimum Fratrem, natu maiorem, CAROLVM CHRISTIANVM
 ERNESTVM, qui, cum primum huc redirem, scholas philosophicas habere in-
 cipiebat, nunc vero inter scholae proo. Portensis Collegas locum tertium occu-
 pat, logices praecepta omnemque philosophiam tradentem audiui, societatique,
 quas moderante Illo in dissertationibus philologicis philosophicisque excuran-
 dis, censendis et disputando ventilandis studiis collocavit, interfui. Idem,
 cum Ampl. Orá. Phil. Adiuncti O. honores ambiret, in defendenda disserta-
 tione: de lectione poetarum, praecipuo popularis orationis adiumento,
 socium me adhibuit. Praeterea Praecell. GOERENZ, nunc Lycei Plantienfis
 Rectori, psychologiam empiricam, et Iur. Cons. KOHLSCHÜTTERO, ius
 naturae duce Schmalzio docenti, adfedi. In historicis Exc. SCHROECKHIVM,
 cum historiam vniuersam, dein Saxonicam et literariam proponeret, sum-
 ma cum voluptate audiui. Ut vero ad ipsam medicinam simul propius ac-
 cederem, eiusque vniuersalem quandam notitiam ante omnia mihi pararem,
 Exp. TITII, methodologiam et encyclopaediam medicam tradentis, scholas
 frequentavi. Venerando autem atque Exc. Eius Patre, h. t. Rectore Acad.
 Magni.

Magnifico, in physica tam theoreticis, quam per experimenta illustratis, neque minus in historia naturali usus sum magistro. Singulatim mineralogiam me docuit Exp. LANGGVTHIVS, botanicam Exp. quondam NÜRNBERGERVS. Chemiam mihi tradidit Exp. TITIVS, vniuersam autem anatomiam b. NÜRNBERGERVS tum in scholis domesticis, tum in theatro anatomico, ubi in dissecandis cadaueribus et Hunc Ipsam, et Exp. TITIVM duces habui. Ibidem etiam adfuit Exp. FRENZELIO, cadauera equina dissecanti. Praeterea singulatim quoque osteologiam et arteriologiam accepi ex ore Exp. POSEVITII, nunc Med. in Acad. Giessenssi Prof. P. Ord. Physiologiam tam vniuersam, quam sigillatim anthropogoniam mihi explicuit b. NÜRNBERGERVS, pathologiam Exp. TITIVS, materiam medicam Exp. BOEHMERVS, Senex admodum Venerabilis, pharmaciae experimentalem Exp. TITIVS, therapiam generalem et specialem Exp. BOEHMERVS, viscerum morbos eorumque curationem b. NÜRNBERGERVS, grauidarum, puerperarum infantumque recens natorum Exp. LANGGVTHIVS. Chirurgiam vniuersam docentem Exp. TITIVM audiui, sigillatim vero de vulneribus agenti b. NÜRNBERGERO interfui. Artis obstetriciae notitiam Exp. LANGGVTHIO debeo, medicinae forensis et politicae Exp. TITIO. Caeterum, cum satis intelligere mihi viderer, quantum ad scientiam accuratius addiscendam conferret et mutuum de rebus ad eam pertinentibus colloquium, et ad quaestiones, ex illa de promptas, ex tempore respondendi necessitas, et Magnif. BOEHMERI atque Exp. TITII scholis disputatoris per omne fere, quod in Academia peregi, tempus, et eorum, quorum ingenia Exp. TITIVS examinando beneuole exercebat, societati interfui, indeque summam aequae voluptatem semper, ac fructus oberrimos me percepisse, laetissimo declaro animo. His igitur Viris omnibus ac singulis pro vtilissima, qua ingenium meum excoluerunt, institutione, proque honorifica, qua me dignati sunt, beneuolentia gratias ago semperque habeo, quas possun, maximas, ac si in posterum hac ipsa, quam ingressus sum, via et aliis prodesse, et meam ipsius fortunam stabilire mihi contigerit, prima huius ipsius felicitatis fundamenta illis ducibus me iecisse, gratissima perpetuo mente recordabor. Neque tamen et multa magnaue fauoris specimina, quibus Exp. KREYSIG sibi me quam maxime obstrinxit, et illa, quae ipse Pater Optimus tam priuatum de rebus medicis mecum colloquendo, quam variorum aegrotorum cura mihi aut prorsus, aut ex parte demandanda meo artis salu-

salutaris studio praestitit, auxilia silentio praeterenda, sed gratissimo potius animo palam facienda sunt. Caeterum sub finem anni praeteriti stipendii Vateriani, liberaliter mihi concessi, lege publice habui orationem: de nimio sanitatis studio haud commendabili; huius autem, quem nunc agimus, anni ipsi Idibus Februarii examini solemni, pro Candidatura, ut aiunt, instituendo, me subieci, atque ita viam mihi patefeci ad summos in utraque medicina honores petendos, quorum capessendorum venia, a Gratioso Medicorum Ordine nunc impetrata, iam sum usus.

Apparet igitur ex his luculentissime, nihil omnino Candidatum intermissile, quod ad animum eius omni doctrinae genere imbuedum facere posset; testatur vero insuper Ordo Noster iure meritoque, eum amplam solidamque, quam sibi comparauerit, medicarum rerum cognitionem tum aliis specimenibus, tum maxime etiam in examine pro Candidatura cum eo instituto ita nobis probasse, ut summos in arte medica honores lubentissime ipsi decreuerimus, porro digna quavis virtutis, diligentiae atque doctrinae praemia ei apprecemur, Patri vero eius Venerando tantae spei filium ex animo gratulemur. Simul etiam maiorem in modum optamus, ut iter, quod Candidatus, ad augendam doctrinae suae in rebus practicis maxime copiam, proxime instituet, prosperè succedat, vberimque in eum, de quo dubitare vix licet, inde redundent fructus. Non mediocri ingenii et doctrinae specimen Candidati Nostri Dissertatio quoque eius Inauguralis, proprio omnino Marte conscripta, exhibet:

De hypobesibus medicis recte aestimandis,

quam, ex Serenissimi Saxoniae Principis Indulgentia, sine Praefide publice dissentientes defendet. Huic aetui solenni, quo finito summi ipsi in medicina honores tribuentur, diem XXIII. Septembris, qui erit proximus dies Veneris, dicauimus, cui quidem ut beneuole interesse, et praesentia sua maiorem splendorem adicere velint RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICVS, COMITES ILLVSTRISSIMI, PROCERES VTRIVSQUE REIPUBLICAE GRAVISSIMI, COMMILITONES GENEROSISSIMI et NOBILISSIMI, tam Ordinis mei, quam Candidati nomine obseruantissime peto.

D. XVI. Septembris A. R. S. cfoDcccxcvi.

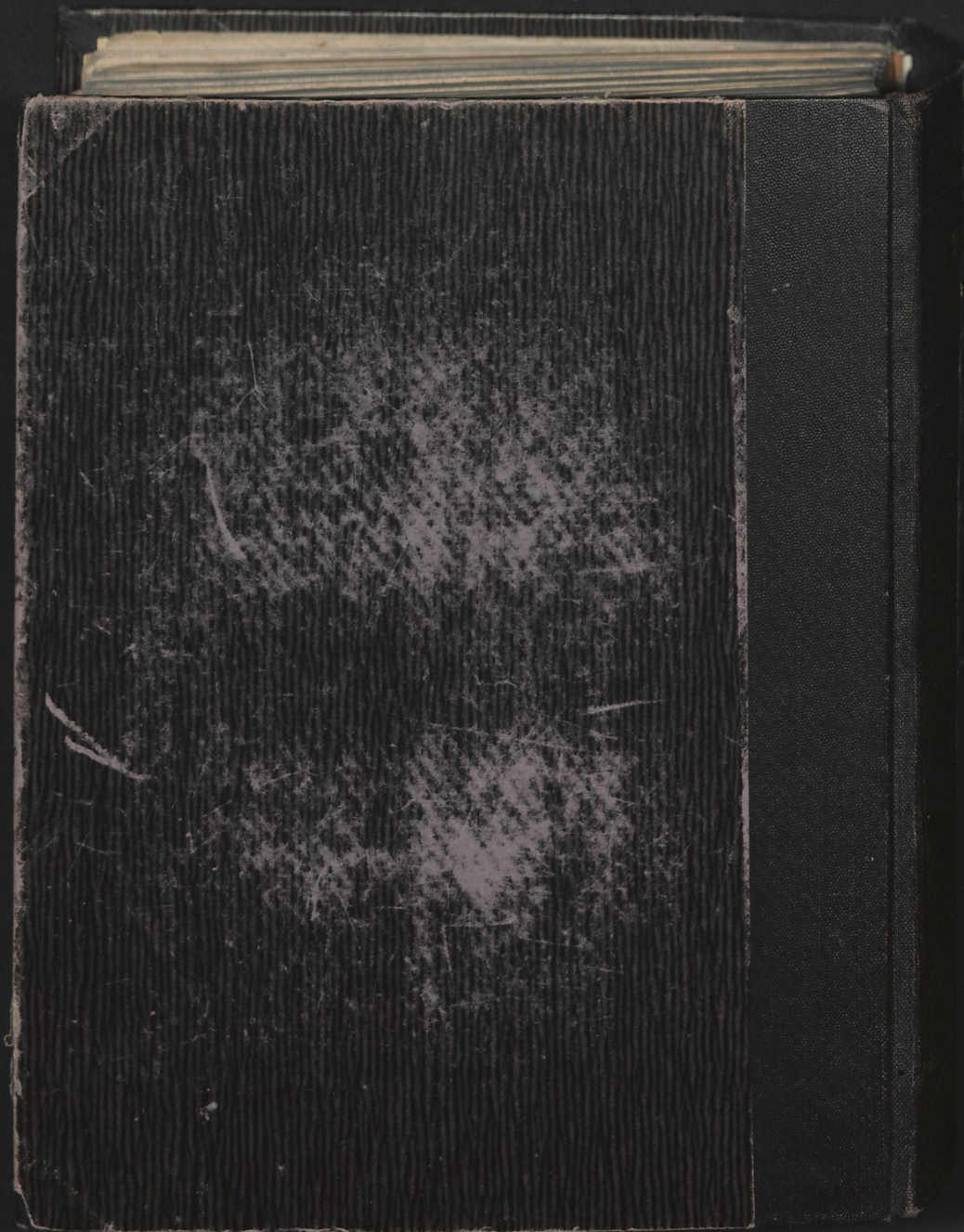
Wittenberg, Diss., 1796-98
vd18

ULB Halle 3
004 335 902

f
Sb.

JBL *IV* *4*

D. FRIDERICVS LVDOVICVS
KREYSIG

PATHOL. ET CHIRVRG. PROF. PVBL. ORD. VIC.

FACVLTATIS MEDICAE WITTEBERGENSIS

H. T.

DECANVS

DISSERTATIONEM INAUGVRALEM

DIE XXIII. SEPTEMBRIS A. MDCCCXCVI.

H. L. Q. C.

HABENDAM

INDICIT.

---

*Momenta quaedam vitae vegetabilis cum animali con-
venientiam illustrantia exponuntur.*

